NOORD-BRABANDER.

Dicere verum Quid vetat? HORATIUS.

NOMMER 12 — 'S BOSCH. — DONDERDAG, 27 JANUARIJ 1831.

Frankrijk.

PARIJS, 15 January.

Wij deelen hier het antwoord mede van den heer *C. Rogier*, aan den heer graaf *Sebastiani*.

(*Zie ons nommer 10 van den 22 january*).

Mijn heer de Graaf!

Indien gij mij voor een oogenblik uwe aandacht wilt verleenen, hoop ik, dat mijne vrijmoedige verklaringen de noodlottige indruksels zullen doen verdwijnen, welke in de dagbladen de bekendmaking mijner brieven aan het provisioneele gouvernement hebben te weeg gebragt.

Ik heb de gelegenheid gehad aan u uit te drukken, hoe warsch mij die bekendmaking was van stukken, welke geen officieel kenmerk droegen en die alleen aan het diplomatiek comité medegedeeld moesten worden. Het grieft mij des te meer, dat ik, door gebrek aan tijd, geene afschrift heb kunnen houden van mijnen laatsten brief, daar ik niet kan nagaan, in hoe ver mijne uitdrukkingen door de dagbladen veranderd zijn. De *Belge* en de *Messager des Chambres* doen mij, bij voorbeeld, zeggen, dat «de Koning der Franschen nooit zijne dochter aan den zoon van eenen *Beauharnais* zou geven.» Gij moogt het gelooven, ik heb eene dergelijke uitdrukking niet kunnen bezigen om eenen der doorluchtigste opperhoofden, eenen Vorst, die zulke edele en roemrijke nagedachtenissen heeft achtergelaten, aan te duiden.

»Intusschen eene veroordeeling van woorden, welke misschien niet juist die zijn, welke gij hebt kunnen gebruiken, schroom ik niet mij op uw aandenken tot den grond zelve der zaken te beroepen.

»Ik zou het, mijnheer de graaf! zeer betreuren, dat de bekendmaking mijner brieven eensklaps betrekkingen deden ophouden, welke op eene voor mij zoo aangename en zoo vleijende wijze begonnen waren. Deze onderbreking zou voor mij geene der minste onaangenaamheden zijn, welke mij welligt, in de loopbaan, waarin ik mij bevindt, wachten.

«Ontvang enz.

(*Geteekend*). — FIRMIN ROGIER.

De heer *Rogier* heeft ons verzocht bekend te maken, dat zijn antwoord aan den graaf *Sebastiani* aan dien minister gezonden was, vóór dat hij kennis droeg van de plaatsing van zijnen *Brief* in den *Moniteur*. (*Journal des Débats*).

Van den 20.

— De verjaardag van den dood van *Lodewyk XVI*, die sedert de herstelling van het koningschap in Frankrijk altijd met veel eerbied was gevierd geworden, en bij welke gelegenheid in de kerken alleen het testament van dien ongelukkigen Monarch voorgelezen werd, mag dit jaar niet worden gevierd. De minister van binnenlandsche zaken heeft dit aan de prefecten bij eenen rondgaanden brief verboden, waarin gezegd wordt, dat een gouvernement, voor hetwelk *orde en verdraagzaamheid* geene ijdele klanken zijn, verpligt is, onder het toestaan der volmaakste vrijheid van geweten, alle *openbare* herinneringen te doen vermijden, die aanleiding kunnen geven tot het in beweging brengen der hartstogten; dat derhalve, om aan die verpligting te voldoen, en de grondbeginselen van het nieuwe charter niet te schenden, men zich hebbe te onthouden van de plegtigheid, welke tot hiertoe op den 21 januarij plaats heeft gehad.

— Op grond van hetgeen de minister van buitenlandsche zaken in de kamer der afgevaardigden gezegd heeft, houdt men het thans voor zeker, dat Frankrijk zich ook tegen eene onderwerping van Polen, door russische wapenen verklaart. Engeland schijnt de beginselen van Frankrijk in deze te ondersteunen; de engelsche ministeriële bladen althans zijn bijzonder gunstig voor den poolschen opstand gestemd.

België.

BRUSSEL, 19 January.

Het congres heeft voor schadeloosstelling dergenen, wier eigendommen zoo door brand als anderszins verwoest zijn, eene som van 350,000 gulden toegestaan.

— Na het ontvangen van de aanschrijving der gevolmagtigden van de vijf mogendheden, omtrent de opening der Schelde en het terugtrekken der troepen van Maastricht, heeft het congres eene geheime zitting gehouden. Er zijn onderscheidene geruchten omtrent het in die zitting genomene besluit in omloop geweest. Het schijnt thans zeker, dat het congres alleen zijne toestemming tot de opheffing der blokkade van Maastricht heeft gegeven, doch het diplomatiek comité heeft uitgenoodigd, tegen het laatste gedeelte der aanschrijving, nopens het verbod van het hervatten der vijandelijkheden tusschen België en Holland, te protesteren.

ANTWERPEN, 22 *January*.

»Het protocol van den 9 dezer, waartegen zich zulk een hevige tegenstand geopenbaard had, heeft eindelijk het door ons verwacht en voorzien resultaat gehad. Gisteren middag ten half vijf ure is het koninklijk jagt, den admiraal *Gobius* aan boord hebbende, voor die stad aangekomen, zijnde overbrenger van het bevel tot opheffing der blokkade. Ons dagblad maakt de officiele stukken betrekkelijk deze gebeurtenis publiek en voegt er bij, dat er reeds schepen van Vlissingen voor die stad zouden zijn aangekomen, ware zulks door tegenwind niet verhinderd geworden.

Een geacht ingezeten dezer stad heeft zeer onlangs een onderhoud met den generaal *Chassé* gehad, bij welke gelegenheid hij den generaal een artikel uit den Londenschen *Courrier* had voor oogen gehouden, summair luidende als volgt:

»De generaal *Chassé* heeft officieel aangekondigd, dat het eerst »op Maastricht gelost kanonschot, voor hun het sein zou wezen »om Antwerpen plat te schieten."

De generaal had hierop ten plegtigste verklaard, dat dit artikel volkomen valsch was en ijsselijken laster inhield, want dat hij, noch zijn gouvernement ooit een zoo wreed denkbeeld hadden kunnen koesteren en nog minder officieel kunnen verklaren, dat bewegingen op punten of plaatsen, buiten de hiertoe betrouwde linie van verdediging gelegen, eenigen invloed zouden kunnen hebben op het lot van eene reeds, ten gevolge van eenen tegen haar gerigten aanval, zoo ongelukkige stad.

Nederlanden.

'S HERTOGENBOSCH, 26 January.

Uit 's Gravenhage wordt van den 24 januarij gemeld:

De beide kamers der staten-generaal zullen morgen vergaderen. Men verwacht, dat Z. Exc. de minister van buitenlandsche zaken de beloofde mededeeling, in antwoord op het protocol der Mogendheden van den 9 januarij, namens Z. M. zal doen.

— Men zegt, dat de staten-generaal, wanneer dezelve eerlang over veranderingen in de grondwet zullen beraadslagen en de tweede kamer in dubbelen getalle opgeroepen zal zijn, hare zitting te Amsterdam zal houden, zoo als zulks heeft plaats gehad bij de vervaardiging der grondwet voor de vereenigde Nederlanden, in 1814.

— Men verhaalt, dat de commissie van bezuiniging haar rapport heeft uitgebragt, betrekkelijk alles wat de binnenlandsche zaken aangaat; zoodat dit ministerie, zoo als het thans bestaat, en de departementen der beide eerdiensten, van waterstaat, posterijen, enz. tot één ministerie zouden worden vereenigd. Verder zouden de administrateurs afraken, enz. enz. enz. alsmede eene zeer groote reductie van ambtenaren.

— Het *Journal de la Haye*, van den 25 dezer, verzekert, dat de stad Maastricht, op den 22 dezer, nog niet gedeblokkeerd was.

Als nadere bewijzen, hoedanig de wapenschorsing door de Belgen nagekomen wordt, en dat zij zich bij voortduring door roven en plunderen kenmerken, kunnen wij het volgende mededeelen:

Op den 22 dezer maand, des avonds, zijn drie hunner in de gemeente Ossendrecht aangekomen, en hebben zij aldaar van den bouwman *Adriaan Melsen*, onder het uitbraken van vele vloeken, en met hem de bajonet op de borst te zetten, tien gulden afgevorderd, doch zich met *f* 8-50 te vreden gehouden.

Dienzelfden avond zijn vier andere gewapende muitelingen bij den herbergier *Adriaan Feugels*, te *Ossendrecht* aangekomen, van wien zij tachtig gulden geëischt hebben, en zich met vele moeite hebben laten te vrede stellen met eene som van *f* 15 en eenige glazen jenever.

In den avond van den 24 dezer zijn zestien gewapende muiters aangekomen ten huize van *Jakobus Bussing*, goudsmit en winkelier op het gehucht *het Loo* onder *Bergeyk*, alwaar zij, vermits de deur niet spoedig genoeg geopend werd, met een kogel door de deur geschoten hebben, vervolgens het geheele huis doorzocht, kisten en kasten geopend, eenig geld en ook een wet-

zilvergoed en zilverwerk, maar voornamelijk kleederen, linnen wollen en andere winkel goederen medegenomen hebben.

In den avond van den 24 dezer zijn vier gewapende muiters te *Someren* aangekomen; zij begaven zich aanvankelijk bij den predikant, zetteden het bajonnet op de borst der vrouw van deze, en vorderde van haar geld. De predikants vrouw haar een stukje van 25 centen gegeven hebbende, zoo waren zij daar mede niet te vrede, en vordende onder afschuwelijk vloeken en dreigen, meerder; doch het gelukte de predikant en zijne vrouw, van hun te ontkomen. Vervolgens hebben zij zich bij den burgemeester op het raadhuis begeven, en aldaar voor hun billetten van inkwartiering gevraagd, met last, om nog inkwartierings-billetten te vervaardigen voor 2000 manschappen, die, volgens hun zeggen, in dien avond nog aldaar zouden aankomen.

STUKKEN, BEHOORENDE TOT DE REDEVOERING DES MINISTERS VAN BUITENLANDSCHE ZAKEN.

Protocol der conferentie, gehouden aan het ministerie van buitenlandsche zaken (te Londen), den 1 november 1830.

Tegenwoordig de gevolmagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanje, de Nederlanden, Pruissen en Rusland.

Daar Z. M. de Koning der Nederlanden de hoven van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanje, Pruissen en Rusland, — in derzelver hoedanigheid als Mogendheden, die de verdragen van Parijs en Weenen, waarbij het koningrijk der Nederlanden gevestigd werd, onderteekend hebben — uitgenoodigd heeft, om, in overeenstemming met Z. M., te beraadslagen over de meest gepaste middelen, om een einde te maken aan de onlusten, welke in deszelfs staten zijn uitgebarsten; — en daar de hier boven vermelde hoven, zelfs alvorens deze uitnoodiging te hebben ontvangen, vurig gewenscht hadden, om binnen den kortst mogelijken tijd de wanorde en het bloedvergieten te doen ophouden: zoo zijn zij door middel hunner bij het hof van Londen geaccrediteerde gezanten, wegens de volgende bepalingen overeengekomen:

1°. Overeenkomstig § 4 van hun protocol van 15 november 1818, hebben zij den gezant van Z. M. den Koning der Nederlanden uitgenoodigd, om aan hunne beraadslagingen deel te nemen.

2°. Ten einde hun besluit, om het bloedvergieten te stuiten, ten uitvoer te brengen, hebben zij begrepen, dat van weerszijden eene volkomene staking der vijandelijkheden moest plaats hebben.

De voorwaarden van dezen wapenstilstand, die geenen invloed zouden hebben op de beslissing der vraagpunten, welker oplossing door de vijf hoven gemakkelijker zal moeten gemaakt worden, zouden de navolgende zijn:

Van weerszijden zullen de vijandelijkheden ten eenenmale ophouden.

De wederzijdsche krijgsbenden zullen wederkeerig moeten terug trekken achter de lijn, welke voor het verdrag van 30 mei 1814 de bezittingen van den souvereinen Vorst der vereenigde Nederlanden afscheidde, van die, welke bij gezegd verdrag van Parijs, en bij die van Weenen en Parijs van 1815, aan deszelfs grondgebied zijn toegevoegd, om het koningrijk der Nederlanden uit te maken.

De wederzijdsche krijgsbenden zullen de vestingen en het gebied, welke zij wederkeerig, buiten gezegde lijn, bezetten, binnen den tijd van tien dagen ontruimen.

Het voorstel van dezen wapenstilstand zal aan het bestuur van Z. M. den Koning der Nederlanden gedaan worden, door tusschenkomst van deszelfs gezant, welke bij de beraadslagingen aanwezig is.

De bepalingen wegens dezen zelfden wapenstilstand zullen in België, uit naam der vijf hoven, worden medegedeeld.

(*Volgen de onderteekeningen.*)

Protocol der conferentie, gehouden aan het ministerie van buitenlandsche zaken (te Londen), den 17 november 1830.

Tegenwoordig de gevolmagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanje, de Nederlanden, Pruissen en Rusland.

De gevolmagtigden der hoven van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanje, Pruissen en Rusland, tot eene conferentie bijeengekomen zijnde, hebben dien van Z. M den Koning der Nederlanden gehoord. Deze gevolmagtigde heeft hun verklaard, dat de Koning, zijn meester, toetreed tot hun protocol van den 4 der loopende maand, en tot den wapenstilstand, welks grondslagen bij dat stuk worden vastgesteld.

Vervolgens is gelezen het hierbij gevoegde verslag van de heeren *Cartwright* en *Bresson*, nopens den uitslag der zending, waarmede zij te Brussel belast waren.

Na eene verdiende goedkeuring te hebben gehecht aan de wijze, waarop dezelve zich van dezen last gekweten hebben, hebben de gevolmagtigden het bij dat verslag gevoegde antwoord met aandacht onderzocht, en bepaald, dat hetzelve zoude worden aangenomen, omdat hetzelve eensdeels eene volledige toetreding behelst tot de grondslagen, welke door de conferentie van Londen, voor eene schorsing der vijandelijkheden, vastgesteld zijn; — en omdat aan den anderen kant, dat gedeelte van hetzelfde antwoord, hetwelk begint met de woorden: «*By deze gelegenheid*» en eindigt met die, «*daaronder begrepen den geheelen linker oever der Schelde,*» volgens het verslag van de heeren *Cartwright* en *Bresson*, niet anders uitdrukt dan een gevoelen, geheel ondergeschikt aan de volledige en onvoorwaardelijke toetreding, welke voorafgaat. (Zie dit antwoord in de *Staats-Courant* van 23 november 1830.)

Inderdaad zijn, volgens de grondslagen van den wapenstilstand, die bij dit antwoord stellig wordt aangenomen, de grenzen, achter welke de wederzijdsche krijgsbenden moeten terug trekken, geene andere dan die, welke, vóór het verdrag van Parijs van 30 mei 1814, België van de vereenigde Nederlanden afscheidden. Deze grenzen kunnen dus niet worden aangeduid door stukken van later dagteekening dan het verdrag van 30 mei 1814, en men kan zich op zoodanige stukken niet beroepen, om de grenslijn, die vóór de onderteekening van dat verdrag bestond, op eenig punt te veranderen.

Elke andere wijze van uitlegging zoude eene baarblijkelijke tegenstrijdigheid in zich bevatten, en daarom niet kunnen toegelaten worden.

De gevolmagtigden merken dus de boven vermelde grenslijn aan, als van weerszijden vastgesteld voor eenen wapenstilstand, die voor het overige de staatkundige vraagpunten, welker oplossing de hoven gemakkelijker zullen moeten maken, onaangeroerd laat.

Dit voorname punt beslist zijnde, zijn de gevolmagtigden wegens de volgende maatregelen overeengekomen;

1°. De heeren *Cartwright* en *Bresson* zullen naar Brussel terugkeeren, ten einde aldaar bekend te maken, dat Z. M. de Koning der Nederlanden bewilligd heeft in eenen wapenstilstand op de grondslagen van 4 november 1830, en om aldaar de uitleggingen te doen kennen, welke de gevolmagtigden in het tegenwoordig protocol hebben gegeven.

2°. Zij zullen insgelijks aankondigen, dat, daar men van weerszijden wegens den wapenstilstand is overeengekomen, daardoor eene verbindtenis jegens de vijf Mogendheden is aangegaan.

3°. Z. M. de Koning der Nederlanden zal worden uitgenoodigd om commissarissen te benoemen, ten einde, op de plaats zelve, in overeenstemming met belgische commissarissen, de lijn vast te stellen, achter welke de wederzijdsche krijgsbenden moeten terug trekken.

4°. De heeren *Cartwright* en *Bresson*, zullen het verlangen te kennen geven, dat gezegde belgische commissarissen worden afgezonden.

5°. De heeren *Cartwright* en *Bresson* worden gemagtigd, om zich, in geval zulks noodig mogt zijn, op de plaats zelve te begeven; ten einde de lijn voor den wapenstilstand stellig te doen bepalen, en om te dezen opzigte de geschillen te vereffenen, welke tusschen de wederzijdsche commissarissen zouden kunnen ontstaan.

6°. Men moet het daarvoor blijven houden, dat, van weerszijden, het bevel om de vijandelijkheden te staken, zal worden afgezonden binnen den kortst mogelijken tijd na de mededeeling van het tegenwoordig protokol, maar dat de tien dagen, welke toegestaan zijn om de krijgsbenden van weerszijden te doen terug trekken, slechts zullen gerekend worden te beginnen met den dag, waarop de lijn, achter welke de krijgsbenden moeten terugtrekken, ten volle zal vastgesteld zijn, en dat men immiddels van weerszijden de bevoegdheid zal behouden, om te land en ter zee vrije gemeenschap uit te oefenen met het grondgebied, de plaatsen en punten, welke de wederzijdsche krijgsbenden bezetten buiten de grenzen, die, vóór het verdrag van Parijs van 30 mei 1814, België van de vereenigde Nederlanden afscheidden.

7°. De gevolmagtigden, hebbende van den gevolmagtigden van Z. M. den Koning der Nederlanden de stellige verzekering ontvangen, dat behalve gevangenen, geen Belg, tegen zijnen wil, in de noordelijke provincien wordt teruggehouden, gelasten de heeren *Cartwright* en *Bresson*, hunne goede diensten in het werk te stellen, ten einde het beginsel eener wederkeerige onmiddelijke terugzending der krijgsgevangenen te doen aannemen; een beginsel, welks wederkeerige toepassing door de menschelijkheid en regtvaardigheid dringend begeerd wordt.

8°. Afschrift van het tegenwoordig protocol zal aan de heeren *Cartwright* en *Bresson* worden ter hand gesteld.

(Geteekend) *Esterhazy, Talleyrand, Aberdeen, Bulow, Matuscewicz.*

Protocol der conferentie, gehouden aan het ministerie van buitenlandsche zaken (te Londen), den 30 november 1830.

Tegenwoordig de gevolmagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanje, de Nederlanden, Pruissen, en Rusland.

De gevolmagtigden der hoven van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanje, de Nederlanden, Pruissen en Rusland hebben zich vereenigd, om de mededeelingen in overweging te nemen, welke hun door de heeren *Cartwright* en *Bresson* gedaan zijn, wegens den aanvankelijken uitslag van derzelver tweede zending naar Brussel.

De aandacht der gevolmagtigden heeft zich voornamelijk gevestigd op de hierbij gevoegde verbale nota, welke de heeren *Cartwright* en *Bresson* hun hebben medegedeeld.

De gevolmagtigden hebben besloten, hun, ter zake van deze nota, den hierbij gevoegden lastbrief te zenden.

De gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Nederlanden heeft te gelijker tijd aan die der vijf Mogendheden te kennen gegeven, dat de Koning, zijn meester, zich ten volle vereenigd heeft met hun protocol van 17 november 1830.

(Geteekend) *Esterhazy, Wessenberg, Talleyrand, Palmerston, Falck, Bulow, Lieven, Matuscewicz.*

Protocol van de conferentie, gehouden aan het ministerie van buitenlandsche zaken (te Londen), den 10 december 1830.

Tegenwoordig de gevolmagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanje, de Nederlanden, Pruissen en Rusland.

De gevolmagtigden der vijf hoven bijeengekomen zijnde, hebben de twee hierbij gevoegde mededeelingen van den gevolmagtigden van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden ontvangen; waarvan de eerste de aandacht der conferentie vestigt op de aanmerkingen, die te Brussel tegen den onbepaalden aard gemaakt zijn, welke de bedoeling der vijf hoven geweest is, aan den wapenstilstand, in hunne protocollen van den 4 en 17 november vermeld, te geven; terwijl de tweede de redenen bloot legt, die Z. M. den Koning der Nederlanden bewogen hebben, om, onverminderd het opheffen der blokkade, bij zijn besluit van den 7 november vastgesteld, de maatregelen van voorzorg, die bij een vroeger besluit van den 20 october genomen waren, voor zoo veel de scheepvaart op de Schelde betreft, te laten voortduren.

De gevolmagtigden der vijf hoven hebben daarenboven van de hierbij gevoegde depêches van sir *Charles Bagot*, den heer *Bresson* en lord *Ponsonby* kennis genomen.

Na over de vraagstukken, waartoe de medeeling van den gevolmatigden der Nederlanden betrekkelijk zijn, alsmede over de bij het tegenwoordig protocol gevoegde depêches beraadslaagd te hebben, zijn de gevolmagtigden der vijf hoven van oordeel:

1°. Dat, volgens de door den gevolmagtigden der Nederlanden gegevene ophelderingen, er reden bestond om te gelooven, dat, indien de Koning huiverig is, om de maatregelen van voorzorg, den 20 october genomen, voor zoo veel de scheepvaart op de Schelde betreft, in te trekken, zulks vooral daaraan moet worden toegeschreven, dat hij de hervatting der vijandelijkheden tegen hem voor mogelijk houdt, vóór de bepaalde sluiting van den wapenstilstand, waarvan het beginsel en de grondslagen in de protocollen van den 4 en 17 november zijn vastgesteld;

2°. Dat in dit opzigt de ware zin der bepalingen, waaromtrent de gevolmagtigden der vijf hoven overeen zijn gekomen, niet begrepen is geworden, maar dat in allen gevalle die zin in het protocol van den 30 november, en vooral in den daarbij gevoegden lastbrief voor lord *Ponsonby* en den heer *Bresson*, meer volledig is verklaard.

3°. Dat in overeenkomst met dezen lastbrief, het daarvoor moet worden gehouden, dat het staken der vijandelijkheden onder den onmiddelijken waarborg der vijf hoven geplaatst is; dat het in de onderhandelingen betrekkelijk den wapenstilstand, er niet meer op aankomt te weten, of de vijandelijkheden al dan niet hervat zullen worden, maar eenvoudig, om de afscheidingslijn te bepalen, waardoor de wederzijdsche krijgsbenden gescheiden zullen worden; en dat eene hervatting der vijandelijkheden (volgens de letter van den lastbrief van den 30 november voor lord *Ponsonby* en den heer *Bresson*) openbaar tegen de heilzame bedoelingen zoude aandruischen, waaruit de pogingen der vijf Mogendheden tot het stuiten van het bloedvergieten zijn voortgesproten.

4°. Eindelijk, dat in overeenkomst met deze overwegingen bij Z. M. den Koning der Nederlanden, in naam der vijf hoven, zal worden aangedrongen op het intrekken der maatregelen van voorzorg, die nog voor het oogenblik de vaart op de Schelde belemmeren, en alzoo de blokkade zoo volledig op te heffen, als de Mogendheden zulks van den beginne af begrepen hadden.

Het laatste punt, waarover de gevolmagtigden beraadslaagd hebben is dat, hetwelk in de verbale nota is vermeld, die door lord *Ponsonby* en den heer *Bresson*, ten aanzien van de vaart der schepen, in de havens van België te huis behoorende, ontvangen is.

Er is beslist, dat de conferentie bij de regering van Z. M. den Koning der Nederlanden het noodige zou doen, om te bewerken, dat de belgische koopvaarders door de oorlogsschepen van Z. M. niet werden bemoeijelijkt.

Ten aanzien van het vraagstuk over de vlag, is men overeengekomen, dat dit het onderwerp van eene nadere beraadslaging zoude uitmaken.

(Geteekend) *Esterhazy, Wessenberg, Talleyrand, Palmerston, Bulow, Lieven, Matuscewicz.*

Protocol van de conferentie, gehouden aan het ministerie van buitenlandsche zaken, den 18 december 1830.

Tegenwoordig de gevolmagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanje, de Nederlanden, Pruissen en Rusland.

Nadat de gevolmagtigden van de hoven van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanje, de Nederlanden, Pruissen en Rusland zich tot eene conferentie vereenigd hadden, is daarbij voorlezing gedaan van eene verklaring van het voorloopig bestuur van België, die deszelfs toetreding inhoudt tot den wapenstilstand, welks daarstelling de vijf Mogendheden door hunne protocollen van den 4 en den 17 december ten doel gehad hebben.

De gevolmagtigden hebben besloten, om, door het hechten der bedoelde verklaring aan het tegenwoordig protocol van die toetreding te doen blijken. Bij gemelde verklaring was eene nota gevoegd betrekkelijk de, door het voorloopig bestuur van België aangenomen lijn van wapenstilstand.

Daar de gevolmagtigden in de briefwisseling met hunne commissarissen te Brussel geene berigten vinden, waaruit blijkt, dat de bedoelde lijn, even als zulks bij de protocollen n. 2 en 3 van den 17 november was vasgesteld, met medewerking der commissarissen van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden is bepaald geworden, zoo hebben de gevolmagtigden het noodzakelijk geacht, om, tot aan de ontvangst van nadere ophelderingen, hun oordeel over die nota op te schorten. Er is wijders besloten, dat gezegde nota voorloopig aan het tegenwordig protocol zal worden vastgehecht.

De gevolmagtigden van Oostenrijk en Pruissen hebben vervolgens aan de conferentie eene bijzondere mededeeling nopens het groothertogdom Luxemburg gedaan, waarmede zij door de vergadering van het duitsche bondgenootschap waren belast. Deze mededeeling heeft door middel van de hier bijgevoegde nota plaats gehad, die de conferentie zich heeft voorbehouden in hare volgende bijeenkomst in overweging te nemen.

Van zijnen kant heeft de gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Nederlanden voorlezing gedaan van eene nota betrekkelijk de beraadslagingen, waartoe de opheffing der blokkade van de vlaamsche kusten vroeger had aanleiding gegeven, en te gelijker tijd heeft hij aangekondigd, dat de Koning, zijn meester, den baron *van Zuylen van Nyevelt*, deszelfs ambassadeur bij de ottomannische Porte, belast heeft, om in betrekking van tweeden gevolmagtigden, de conferentie van Londen bij te wonen.

Er is overeengekomen, dat deze nota bij het tegenwoordig protocol zoude worden gevoegd.

(Geteekend) *Esterhazy, Wessenberg, Taleyrand, Palmerston, Bulow, Lieven, Matuscewicz.*

Protocol van de conferentie, gehouden aan het ministerie van buitenlandsche zaken (te Londen), den 27 december 1830.

Tegenwoordig de gevolmagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Groot Brittanje, Pruissen, en Rusland.

De gevolmagtigden der vijf hoven hebben zich vereenigd met het doel, om de maatregelen in overweging te nemen, naar hun inzien vereischt voor den wapenstilstand, dien de conferentie van Londen door de protocollen van den 4, 17 en 30 november, alsmede bij dat van den 10 december ten oogmerk gehad heeft, vast te stellen.

Onder deze maatregelen is hun toegeschenen, in de eerste plaats van belang te zijn, het zenden van commissarissen door Z. M. den Koning der Nederlanden, belast, om, in overeenstemming met belgische commissarissen, der bondgenooten, de afscheidingslijn vast te stellen, achter welke de wederzijdsche krijgsbenden moeten terug trekken.

Daar dit zenden van commissarissen van Z. M. den Koning der Nederlanden bij de twee protocollen van den 17 november, in tegenwoordigheid van den gevolmagtigden van Z. M., vastgesteld is, en daar de Koning daarenboven door gezegden gevolmagtigden zijne voorgekomene toetreding tot de twee zoo even gemelde protocollen heeft doen kennen, zoo heeft de conferentie geen den minsten twijfel kunnen voeden, nopens den ijver, waarmede de Koning deze verpligting zoude vervullen, zoodra deszelfs aandacht daarop gevestigd werd.

De vervulling daarvan is van te meer belang, omdat de conferentie reeds uit Brussel eene nota betrekkelijk eene lijn van wapenstilstand ontvangen had, omtrent welke de commissarissen der bondgenooten met de belgische commissarissen waren overeengekomen. Verwittigd dat deze lijn niet met medewerking van Z. M. den Koning der Nederlanden was ontworpen,

heeft de conferentie haar oordeel ten aanzien dier lijn geheel opgeschort, maar ook des te meer de dringende noodzakelijkheid van het zenden van koninklijke commissarissen erkend, en dus besloten zulk eenen maatregel van de wijsheid en regtschapenheid van de regering der Nederlanden te verlangen.

Te dezer gelegenheid hebben de gevolmagtigden der vijf hoven nog eenmaal de omstandigheden betrekkelijk het stremmen der scheepvaart op de Schelde, en de blokkade der stad Antwerpen onderzocht.

Overwegende, dat bij het protocol n°. 3 van den 17 november, waartoe Z. M. de Koning der Nederlanden is toegetreden, vastgesteld is, dat de aan te gane wapenstilstand onbeperkt zoude zijn;

Dat de Mogendheden dien wapenstilstand aanmerken, als eene verbindtenis, die jegens haar zelve is aangegaan, en voor welker uitvoering het haar voortaan toekomt te zorgen;

En dat, na eenige moeijelijkheden, de grondbeginselen van de staatkunde der vijf Mogendheden insgelijks door de gezagvoerders in België zijn aangenomen;

Alverder overwegende, dat bij het protocol van den 17 vernieuwd zijn, en overeengekomen is, om den wapenstilstand onder den waarborg der vijf Mogendheden te stellen;

Dat die waarborg bij het protocol van den 10 december nog is uitgebreid, en in de ondubbelzinnigste bewoordingen op het staken der vijandelijkheden toepasselijk gemaakt;

Dat eindelijk de conferentie van Londen kort geleden mededeelingen ontvangen heeft, die bij haar geen twijfel overlaten omtrent de geheele en onvoorwaardelijke toetreding der gezagvoerders in België tot de beginselen, waarop de vijf hoven zoowel het staken der vijandelijkheden, als den wapenstilstand zelf, gevestigd hadden;

Dat zij alzoo aan den eenen kant Z. M. den Koning der Nederlanden op nieuw kunnen waarborgen, dat hij voortaan aan generlei vijandelijke daad zal zijn blootgesteld, terwijl aan den anderen kant het staken der vijandelijkheden en de wapenstilstand eene verbindtenis vormen, van zijne zijde jegens de vijf Mogendheden aangegaan, en dat dus daartoe vooraf geene bijzondere overeenkomst tusschen de strijdende partijen gevorderd wordt;

Zoo hebben de gevolmagtigden der vijf hoven besloten, om de regering van Z. M. den Koning der Nederlanden uit te noodigen, om, te gelijk met het staken der vijandelijkheden, zich van elke daad te onthouden, die als vijandig zoude kunnen worden beschouwd, en dus van Z. M. bij vernieuwing de intrekking der maatregelen van voorzorg te vragen, die nog voor het oogenblik de scheepvaart op de Schelde belemmeren.

Bij de overwegingen, die hierboven zijn aangeduid, hebben de gevolmagtigden gemeend, nog andere van eenen niet minder beslissenden aard te moeten voegen, geput uit de door hen allen gekoesterde overtuiging, dat het goed gevolg van hunne poging den gunstigen invloed zoude oefenen op de middelen om zoodanige schikkingen tot stand te brengen, als het meest strekken zouden, om de belangen van Z. M. den Koning der Nederlanden bij het werk des vredes, hetwelk de conferentie van Londen bezig houdt, te verzekeren.

Het is dus in naam van zijne eigene belangen en der vriendschap, die hunne Souvereinen voor den Koning der Nederlanden koesteren, dat de gevolmagtigden besloten hebben, Zijne Majesteit, door tusschenkomst van de ambassadeurs en ministers der vijf hoven, bij dat van 's Gravenhage geaccrediteerd, met aandrang te bewegen tot de zoo spoedig mogelijke vervulling der wenschen, die zij zich haasten, op de stelligste wijze te herhalen.

En is besloten, dat het tegenwoordig protocol aan de ambassadeurs en ministers der vijf hoven te 's Gravenhage bij den hiernevens gevoegden brief zoude worden overgezonden.

(Geteekend) *Wessenberg, Talleyrand, Palmerston, Bulow, Lieven, Matuscewicz.*

Protocol, geteekend te Aken, den 15 november 1818, door de gevolmagtigden, der hoven van Oostenryk, Frankryk, Groot-Brittanje, Pruissen en Rusland.

De ministers van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanje, Pruissen en Rusland hebben zich, ten gevolge van de bekrachtiging van het den 9 october geteekend verdrag betrekkelijk de ontruiming van het fransch grondgebied, en na elkander over en weder de in afschrift hierbij gevoegde nota's te hebben overhandigd, tot eene conferentie vereenigd, om de betrekkingen in overweging te nemen, welke, in den tegenwoordigen staat van zaken, moeten tot stand komen tusschen Frankrijk en de Mogendheden, welke het vredes-verdrag van 20 november 1815 mede onderteekend hebben; betrekkingen, die aan Frankrijk den rang zullen verzekeren, welke aan hetzelve in het statenstelsel van Europa toekomt; hetzelve ten naauwste zullen verbinden aan de vredelievende en welwillende bedoelingen van alle souvereinen, en alzoo de algemeene rust zullen verzekeren.

Na rijpelijk de beginselen te hebben overwogen, die tot behoud strekken der hooge belangen, in verband staande met de orde van zaken, zoo als die, onder den zegen der goddelijke voorzienigheid, door het verdrag van Parijs van 30 mei 1814, door het Weener reces, en door het vredes-verdrag van 1815, in Europa hersteld is, — zoo hebben de hoven, welke de tegenwoordige akte onderteekend hebben, eenstemmig erkend, en verklaren zij bij gevolg:

1°. Dat zij stellig besloten hebben, om, noch in hunne onderlinge betrekkingen, noch in die met de andere staten, af te wijken van het beginsel van innige vereeniging, hetwelk tot hiertoe bij hunne onderlinge betrekkingen en belangen is in acht genomen; eene vereeniging, die nog sterker en onverbreekbaarder is geworden door de banden van christelijke broederschap, welke de souvereinen onder elkander hebben aangeknoopt.

2°. Dat deze vereeniging, welke te inniger en duurzamer is, omdat zij op geene afzonderlijke belangen berust en geen gevolg is eener voor het oogenblik gemaakte berekening — geen ander doel kan hebben, dan de handhaving van den algemeenen vrede, gegrond op naauwgezetten eerbied voor verbindtenissen, bij de verdragen aangegaan, en voor alle de daaruit voortspruitende regten.

3°. Dat Frankrijk, hetwelk door de herstelling van het wettig en grondwettig monarchaal gezag met de overige Mogendheden verbonden is, zich verpligt, om voortaan mede te werken tot handhaving en bevestiging van een stelsel, hetwelk den vrede van Europa bewerkt heeft, en alleen in staat is om deszelfs duurzaamheid te verzekeren.

4. Dat, indien de Mogendheden, welke deze akte hebben onderteekend, het tot beter bereiking van het boven vermelde doel, noodig mogten achten, afzonderlijke bijeenkomsten te houden, hetzij van de verhevene souvereinen zelve, hetzij van derzelver ministers en gevolmagtigden, om daarin gemeenschappelijk te handelen over hunne eigene belangen, voor zoo ver deze met hunne tegenwoordige beraadslagingen in verband staan — alsdan de tijd en plaats dezer vereenigingen telken reize, door middel van diplomatieke mededeelingen, voorloopig zullen worden vastgesteld, en dat, ingeval deze vereenigingen ten doel mogten hebben, om te handelen over zaken meer bijzonder in verband staande met de belangen der andere staten van Europa, zij geen plaats zullen hebben, dan ten gevolge eener stellige uitnoodiging van diegenen der genoemde staten, welke de bedoelde zaken mogten aangaan, en onder stellig voorbehoud van derzelver regt, om daaraan, hetzij regtstreeks, hetzij door gevolmagtigden, deel te nemen.

5. Dat de besluiten, vervat in de tegenwoordige akte, ter kennis van alle de Europesche Hoven zullen worden gebragt, door middel der hierbij gevoegde verklaring, welke zal beschouwd worden als door het protocol bekrachtigd en als een deel daarvan uitmakende.

En zijn hiervan vijf eensluidende gemaakt, en in het oorspronkelijke tusschen de hoven, welke hetzelve geteekend hebben, onderling uitgewisseld.

Te Aken, 15 november 1818.

(Geteekend) *Metternich, Richelieu, Castlereagh, Wellington, Hardenberg, Bernstorff, Nesselrode, Capodistrias.*

PRIJZEN DER GRANEN.

EINDHOVEN, 25 JANUARIJ.

Tarwe,	*het nederlandsch mud:*	f 00-0 à 0-00.
Rogge,		„ 7-70 à 0-00.
Boekweit,		„ 7-10 à 0-00.
Haver,		„ 3-00 à 0-00.
Het nederlandsch pond boter.		„ 0-70 à 0-66.

De vier nederlandsche ponden roggebrood 39 cents.

PRIJZEN der EFFECTEN te *Amsterdam* den 24 januarij.

Recepissen 1830, 6 5/8; Werkelijke schuld, 41 4/5; Kansbiljetten, 16; Amortisatie Bons, 68; dito dito 54 3/4. Frankrijk, inschrijv., 62 1/8. Rusland, inschrijv., 56 3/4. Spanje, adminis. te Amsterdam, 44 3/5; Admin. Napels 60 1/4.

Te 's BOSCH, bij de Gebroeders LANGENHUYSEN, Drukkers en Uitgevers, Apostelstraat, H, n°. 22.